

Książka Aleksandra Topolskiego to podróż przez wojenną Rosję widzianą oczami młodego chłopaka z najgorszej możliwej perspektywy – zza więziennych krat i obozowych drutów. Oglądany od podszewki, radziecki system penitencjarny obnaża dramatyzm życia w tym „raju klasy robotniczej”, jakim miał być ZSRR: rozpad więzi społecznych, upadek moralności i ogrom cierpienia zwykłych ludzi, którym obiecywano raj, a którzy trafili do piekła na ziemi.

Ta wędrówka ma szczęśliwy finał. Wiele w tym zastugi losu lub, jak kto woli, Bożej opieki, ale też szczególnej postawy młodzieńczego Topolskiego, który ocalał, schroniwszy się za tarczą niezwykłych w tych okolicznościach poczucia humoru i ironii.

Aleksander Topolski (ur.1923) dorastał w Horodence, niewielkim mieście w południowo-wschodniej Polsce. Aresztowany podczas próby przekroczenia granicy z Rumunią, spędził ponad dwa lata w radzieckich więzieniach i łagrach, zanim udało mu się dołączyć do formującego się Drugiego Korpusu. Po wojnie ukończył architekturę na Manchester University i pracował w Anglii, Stanach Zjednoczonych, Puerto Rico i Indiach Zachodnich. Ostatecznie osiedlił się i mieszka w Kanadzie.